सर्गः १　न किलानुययुस्तस्य राजानोरक्षितुर्यशः। व्यावृत्ता यत्परस्वेभ्यः श्रुतौ तस्करता स्थिता ॥ २७ ॥ द्वेष्योऽपि सम्मतः शिष्टस्तस्यार्त्तस्य यथौषधं। त्याज्यो दुष्टः प्रियोऽप्यासीदङ्गुलीवोरगक्षता॥२८॥ तं वेधा विदधे नूनं महाभूतसमाधिना। तथाहि सर्व्वे तस्यासन्परार्थैकफलागुणाः ॥ २९ ॥ सवेलाव प्रवलयां परिखीकृतसागरां। अनन्यशासनामुर्वीं शशासैकपुरीमिव ॥ ३० ॥

नकिलेति। तस्य यशः अन्ये राजानः न प्रापुः किं० तस्य प्रजारक्षकस्य यस्मात् हेतोः चोरेभ्यः निवृत्ता तस्करशब्द प्रतिपादिता कर्णे एवास्ति अर्थादस्य राज्ये तस्करान स्थिता इति भावः॥२७॥ द्वेष्यइति। तस्य शत्रुः शिष्टश्चेत् प्रियआसीत् यथा पीडितस्य औषधं पुनः तस्य प्रियोऽपि दुष्टजनः त्याज्यः सर्प्पेण क्षता अङ्गुलीव ॥२८॥ तमिति। ब्रह्मा दिलीपं पृथिव्या दिना कारणसमूहेन ससर्ज इति सत्यं दिलीपस्य सर्व्वे गुणाः परोपकारार्थस्वरूपैकमुख्यफलाआसन् ॥ २९ ॥ सइति। स एकां पुरीमिव पृथिवीं ररक्ष किं० पृथिवीं समुद्रस्य कूलेन वेष्टितां पु० किं० परिखीकृतसमुद्रां परिखा खात इति लोके पु० किं० अन्येषां राज्ञामाज्ञया रहितां ॥ ३०॥